

יראו [ז"ע] כל ה

עולם
 שהָרִי
התגלה מלך הפְּשִׁיחַ באֶרְזָן הגָלִיל.

ויתבוננו אליו כל אלו שעוסקים
בתורה, והם מעתים בעולים.
ובזכות תינוקות של בית ר^{בנ}ו
יתחזק فهو להנבר, וסוד זה
אפרחים. ואם לא ייפצאו אלג,
הררי תינוקות שיושבים בתקף
אפס ווונקים, כמו שנאמר (ישעה
ח) גמול מחלב עתיקי משדים.
והינו או ביצים, שבסביל אלה
שורה שכינה עם ישראלי בגלות.
שָׂהָרִי מעתים החכמים שיפצאו
באוטו זמן, והינו וברים כב) והאמ
רבעצט על האפרחים או על
הביצים, לא תקח האם על
הبنים, ושחריו בו לא עופר דבר להציא מ^ן
הגולות אלא במלך העליון, שכן שם לדים
ותינוקות נוננים תקופה לפחות המשיטה או האבא
העליה, שהוא רוצח עלהם, מהשוררת לבי
בעלן) ויתעצבב (ק"ה עד שנים עשר
חידושים אחרים. אחר כך יבוא
בעלה וייקים אותה מהעפר, כמו
שנאמר (עמוס ט) אקים את ספת
דניד הנפלת.

באוטו יום מלך הפְּשִׁיחַ יתחיל
ויכנס הגולות מופיע ה

עולם
 ועד
סוף ה

עולם
, כמו שנאמר (דברים לו)
אם יהיה נדחק בקצתה השְׁמִים
וגו'. מאותו יום כל האותות
והנשמות והగבורות שעשה הקדוש
ברוך הוא במצרים, יעשה אותן
ליישראל, כמו שנאמר (מיכה י') כי
אתךמִארֵן מצרים אראננו
נפלאות.

אמר רבי שמעון, אלעוז בני, כל
הקדושים הילו תקצתא בסוד של
שלשים ושנים شبילים של השם
הקדוש, ועוד שרגנסים הילו לא
יתעוררו בעולם, לא ישפטם סוד
שם הקדוש ולא תתעורר

בעולם, לא ישתלים ר^ץא דשׁמָא קדישא, ולא תתערין

וכהו יומא יזען כל ארעה במלקדמן,
משמעותו שמייא עד (דף ט ע"א) סיני שמייא,
ובדין יחוון (ינוע) כל עלמא, דהא אתגלי
מלכא משיחא, בארעא דגليل.

ויתבוננו ליה כל אינון דלען באורייתא,
ואינון זעירין בעולם. ובזכות
ינקי דברי רב, יתפרק חיליה לאתגרא,
ורזא דא אפרוחים. ואי לא ישתקחון אלין,
הא ינקוי דיתבין בתוקפה דאמהון ינקוי,
כמה דעת אמר, (ישעה כ"ה) גמול מחלב עתיקי
משדים. והינו או ביצים, דבגין אלין,
שרא שביבא עמהון דישראל בגולתא.

הא חפימין זעירין אינון דישתקחון בההוא
זמנא, והיינו (דברים כ"ב) והאמ רובצת על
האפרוחים או על הבצים, לא תקח האם על
הבנים (ראה ביה לא קונית פילא לאפקא לה מני מילתו אלא
במלכא עליה, רכינו דאיו רבינו ונוקין יבקין תוקפה למלכא משיחא
ברין אייא עליה דהיא רביעא עלייה ותערת לנבי געליה) ויתעצבב
הכ) עד תריסר ירחין אחרגין. לבתר, ייתי
בעלה, ויזקיים לה מעברא, כמה דעת אמר,
(עמוס ט) אקים את סכת דוד הנפלת.

בזהו יומא, מלכא משיחא שארי זכנוש
גלוותא, מיפוי עולם עד סיני
עלמא, כמה דעת אמר (דברים ל') אם יהיה
נדחק בקצתה השְׁמִים וגו'. מהו יומא, כל
אתין ונסין וגבוראן דעבד קדשא בריך הוא
במצרים, יעביד לוז ליישראל, כמה דעת
אמר (מיכה ז) כי צאתך מארץ מצרים אראננו
נפלאות.

אמר רבי שמעון, אלעוז בר, כל אלין מלין
תשכח ברזא דטלתין ותירין شبילין
דבשמא קדישא, ועוד גנטין אלין לא יתערין
בעולם, לא ישתלים ר^ץא דשׁמָא קדישא, ולא תתערין